

Thu Muộn

Sớm mùa thu
Con đường quen bỗng thân thương đến lạ.
Hoa sữa ngà đưa đầy rắc hương xa.
Em thấy không nắng đã chẳng còn là.
Kẻ ngự trị trên đường xa thăm thẳm.
Em thấy không thu về cô liêu lắm.
Heo may chiều se sắt nỗi niềm riêng.

...

Lê Dung

Sớm mùa thu

Con đường quen bỗng thân thương đến lạ.

Hoa sữa ngà đưa đầy rắc hương xa.

Em thấy không nắng đã chẳng còn là.

Kẻ ngự trị trên đường xa thăm thẳm.

Em thấy không thu về cô liêu lắm.

Heo may chiều se sắt nỗi niềm riêng.

Em nhớ không nắng vàng như nghệ.

Cái cầm tay bối rối vụng về

Tại vì em, là do em cả đó

Hấp tấp vội vàng để gió mở cửa ra

Em nhớ nhiều không mùa mưa giăng lá đổ.

Cải đầu mùa xanh mướt đặng đầu môi

Gió đầu mùa nhắc lòng em thầm nhớ

Về bài ca thu chiều.

Em ngân nga mãi không thôi.

Yêu dấu ơi

Nụ hồng đó, không còn mong manh nữa.

Sao em buồn, em bảo mình chơi vui!

L.D

Thông tin liên quan

—

[asddfgjhl](#)

—

[Tiến bạn đoạn cuối cuộc đời](#)

—

[Lời Non Nước](#)